

Jak Liberecký kraj nezachránil zadlužené soukromé gymnázium

17. 04. 2007 00:00

[id:5062|autor:Mgr. Langer Jiří|email:jiri.langer@kraj-lbc.info|telefon:485 226 302|mobil:|aktualizace:]

Téměř 26 milióny korun zadlužené soukromé Euroregionální gymnázium a Střední odborná škola pedagogická, s.r.o, Liberec 32, Radčice 152 (na veřejně přístupném výpisu z katastru nemovitostí jsou vyznačena zástavní práva a neřízení exekucí na úhradu dluhů společnosti cca v této výši), ukončily výuku. To je fakt. Zároveň se tytéž obory začaly vyučovat na Integrované střední škole Na Bojišti v Liberci, kam přešla drtivá většina žáků a učitelů. To je taky fakt. Že žáci nedostanou zpět zaplacené školné (19 000 Kč), je nad slunce jasnější. Že učitelé konečně dostanou za tři měsíce nevyplacenou mzdu, kterou jim nová a jediná společnice firmy, vlastně majitelka, Zita Zárubová, která firmu i s dluhy odkoupila od dvou bývalých společníků za úplatu 2000 Kč (slovy dva tisíce Korun českých), dluží, je také jisté (viz www.justice.cz).

Upřesnění: Bohužel, snaha kraje vyplatit učitelům mzdu i za bývalého zaměstnavatele narazila na legislativu, takže se řešení poněkud pozdrželo. Navrhovaná opatření musí schválit Rada LK na nejbližším zasedání. Přesto je garantováno, že první část dlužné částky obdrží učitelé v květnovém výplatním termínu.

Že firma, která má ve Výpisu z obchodního rejstříku uvedeny jako předmět podnikání – koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, pořádání kulturních produkcí, zábav a provozování zařízení sloužících zábavě, pořádání odborných kurzů, školení a jiných vzdělávacích akcí, včetně lektorské činnosti, vydavatelské a nakladatelské činnosti a na posledním místě provoz soukromé školy, je nepochybné. Že žáci již chodí řádně do školy, která má ve svém „podnikání“ jediné – vzdělávání, že se společně se svými učiteli připravují na maturitní písemné zkoušky, které se konaly 12. dubna, a nová škola již připravuje přijímací řízení pro případné uchazeče o studium v nových oborech, bez poplatku, je stoprocentní.

To vše by nebylo možné bez profesionálního a obětavého postoje učitelů, bez pochopení rodičů a dobré práce Libereckého kraje.

Školství totiž již dávno není řízeno centrálně, do hry vstoupili kromě státu i jiní zřizovatelé – obce, kraje, soukromé, právnické a církevní osoby. Může se proto zcela reálně stát, že některý z těchto hráčů na trhu vzdělávání nemusí ve své roli z nejrůznějších důvodů (demografický vývoj, poptávka a nabídka oborů požadovaných na trhu práce, a žel také třeba tunel) obstát. V minulosti i v současnosti jsme byli například svědky krachujících obcí, bohužel i přímo v Libereckém kraji.

Tvrdit tedy o kraji, že do procesu končícího soukromého gymnázia vstoupil pozdě a špatně, jak je občas prezentováno v některých médiích, je prostě příliš troufalé. <?xml:namespace prefix = st1 />Právo vyučovat, jak je snad známo, školám uděluje stát zosobněný v tomto případě ministerstvem školství, mládeže, tělovýchovy a sportu. Vstupovat na půdu privátní školy, byť bezprostředně ohrožené, na existenci, nikoli vinou učitelů žáků či rodičů, je pro kraj nesmírně složité. Přesto se v případě Euroregionálního gymnázia bylo připravené řešení, pokud by Eurogymnázium vyhlásilo konkurz, nebo začal exekutor prodávat majetek) již v prosinci, kdy úřad navštívil exekutor s návrhem školu zavřít. Po zhodnocení situace a všech s tím souvisejících okolností Krajský úřad LK nakonec navrhl ministerstvu školství zahájit se školou výmaz z rejstříku, podal trestní oznámení, a sám pak začal činit přípravné kroky pro případný přestup studentů na jiné školy. Nešlo tedy v žádném případě o pokus „zestátnit“ školu. To prostě ani nejde.

V této době ale vstoupil do hry se svými nikdy nenaplněnými sliby nový jednatel školy, nikoli nabyvatel či majitel, který nejenom že vyvolal ve všech zúčastněných naděje vidinou uhrazení všech dluhů, ale celý proces výmazu z rejstříku o dva měsíce zdržel pouhým nepřevzetím písemného rozhodnutí z ministerstva školství. Kraj proto veškeré své aktivity vůči škole musel zastavit a navíc čelil i výzvě exekutora, aby všechny peníze (státní dotace) určené Eurogymnáziumu poukazoval na účet jím zřízený.

Aktuálním se znovu stala pro kraj situace kritickou až v době, kdy škola prokazatelně přestala plnit své funkce. Kdy drtivá většina učitelů dala výpověď. Kdy jednatel, který sám sebe jmenoval ředitelem, řetězovitě vyhlašoval dny ředitelského volna a sanitární dny ve snaze zakrýt vlastní neschopnost pokračovat dál ve výuce.

To se všechno se stalo okolo 20. března. Na nejbližším mimořádném zasedání Rada kraje požádala ministerstvo školství o zařazení oborů na jednu z krajských škol, 29. března byla žádost vyřízena. Stojí za to připomenout, že výuka začala již 27. března. Přitom je dobré také vědět, že obvykle probíhá vyřizování žádosti o změny v rejstříku škol až 90 dní. Kraji s to podařilo během jednoho týdne.

Dnes vyučování probíhá podle standardního rozvrhu v nových prostorách s většinou bývalých učitelů. Průběžně se řeší vzniklé provozní problémy tak, aby se co nejméně projeví na výuce samotné.

Otázka tedy zní, opravdu kraj nezachránil zadluženou a krachující školu, respektive její žáky a učitele? Odpověď zní ne, opravdu nezachránil, ale dal ale možnost letošním maturantům odmaturovat. Další postup již záleží na studentech a jejich rodičích, zda nové možnosti využijí.

Také vyčítat dezorientovaným rodičům a učitelům, že navzdory všem varováním v krachující škole zůstali, je rovněž přinejmenším neohleduplné. Lze se divit zoufalým rodičům studentů maturitního ročníku, že se ve světle začínajícího druhého pololetí snaží své dítě udržet na škole stůj co stůj? Jak asi bylo pedagogům této školy, když začínali vyučovat třetí měsíc bez řádného platu a volili vlastní sociální nejistotu výměnou za péči o děti? Kdo z nás by to dokázal?

Podstatné však nyní je, že dnes vyučování, jen s několikadenní přestávkou, probíhá naprosto normálně a žákům se na ISS Na Bojišti, které určitě brzy v názvu ponese i statut gymnázia či lycea, se otevírají dobré, standardní vzdělávací podmínky a perspektivy.

